

"Sóc de Llinars, Texas. Vaig néixer després de la caiguda del mur. Tinc passió per tot allò que impliqui creativitat: pintura, cinema, música... i sobretot, llibres. Estudio Teoria de la Literatura a Barcelona". Així, breument i amb força, es defineix. No és una façana. Ella és així. Forta. Alegre. Irònica. Va néixer el 1991 i ara trepitja per igual Barcelona que el Vallès Oriental. Afegeix, amb aquest fantàstica ironia, que parla un munt d'idiomes: català, castellà, spanglish, surrealisme i missatgeria instantània.

Yaiza Berrocal

"Per fi li ha caigut la màscara a un sistema que no s'aguanta per enlloc i ens n'estem començant a adonar"

Vaig conèixer la Yaiza per culpa del teatre. Per culpa, no, va... gràcies al teatre. Quan la vaig conèixer ja vaig saber que no era una d'aquelles noïetes adolescents com tantes altres. Pas a pas, paraula a paraula. i vaig tenir claríssim que era així: diferent, especial, única. Sí, sí, ja sé que tothom ho és d'únic, però ella potser doblement. A part del teatre, una certa passió per les lletres ens va unir també. I ara, que ja no fem teatre juntes, afegim una altra cosa a la nostra llista de coses en comú: publicarà la seva primera novel·la amb la Galera.

Què t'agrada i que no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...:

M'agrada l'orxata, les platges d'Almeria i la gent que té un riure que s'encomana. No m'agraden les converses d'ascensor, córrer per agafar el tren i la gent que es posa nerviosa a la cua del súper. En literatura, i en art en general, m'agraden aquells autors que són capaços de dir molt amb molt poc, i que aconseguen que la seva obra se't quedi gravada al cervell. Per exemple: Calvino, Beckett, Nothomb, Haneke o Bresson.

Defineix segon el teu diccionari personal les paraules home, dona i igualtat i felicitat.

Home: aquell que s'hi sent; dona: aquella que s'hi sent; igualtat: el que hi haurà quan les diferències entre homes i dones desapareixin; felicitat: Nom de noia.

En què estàs embolicada ara?

Acabo d'escriure la meva primera novel·la, "No te'n vagis", que sortirà pu-

blicada la tardor vinent amb l'Editorial La Galera. També estic impartint tallers d'escriptura a la llibreria Temps Llibre, de Llinars. De cara a l'estiu, preparo el guió d'una nova novel·la i un parell més de tallers. Estic ben embolicada en viure de les lletres, amb les lletres, en escriure i fer escriure.

Com és un dia a dia normal per tu?

Bàsicament, anar a la uni, on m'ensenyen a llegir i escriure, que mai no se n'acaba d'aprendre. A part d'aquesta rutina, cada dia és diferent: sempre hi ha descobriments nous. Normalment, em llevo i me'n vaig a dormir tard.

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

El moment actual no podria ser millor. Ja no hi ha absolutament ningú que cregui que un sistema dominat pel capital sigui una democràcia, quan fa uns anys aquest era un pensament minoritari. Per fi li ha caigut la màscara a un sistema que no s'aguanta per enlloc i ens n'estem començant a adonar, en

bloc, que ens hem de fer càrrec de nosaltres mateixos, mobilitzar-nos, forjar-nos una opinió pròpia i lluitar perquè el valor principal de la societat torni a ser l'humà i no el diner.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? I de la dona com a agent artístic?

El paper de la dona en aquest sentit és fer-se càrrec del seu propi desig, cosa que té més complicat que l'home perquè se li ha negat durant molt de temps. En l'art, més del mateix: deixar de fer de musa per posar-se a crear per ella mateixa.

Com vas de salvatgisme?

Ara mateix sota control, però a vegades, quan hi ha lluna plena...

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

Se'm dona bé escoltar, sempre trobo alguna cosa per no avorrir-me i tinc força paciència. Sóc molt impuntual, tinc memòria de peix i sóc ilocalitzable per mòbil, perquè sempre el tinc sense bateria.

"Mentre estudio, vaig fent feines esporàdiques, totes molt variades. He treballat de monitora, cambrera, acomodadora a l'òpera, guardarroba a festes disfressada de minera, núvia i Maria Antonieta." Ara, que s'hi ha posat a fons amb això de les lletres, prepara, organitza i imparteix tallers d'escriptura creativa a la llibreria Temps Llibre de Llinars. És d'aquelles persones, poques, poquíssimes, que acabaran vivint del que escriuen. Què no? Temps al temps.

Regala'm una cita:

"Troba allò que t'entusiasma i deixa que et mati."
(Bukowski)